

КАЛИНЧУК Микола Іванович (псевд.: Пасанто, М. Чавунний, Х. Сірко, Меке; 23. 03(05. 04). 1901, с. Давидівка Житомир. пов. Волин. губ., нині Володарсько-Волин. р-ну Житомир. обл. — 14. 10. 1937) — письменник, публіцист. Здобув середню освіту. Працював секр. Рожищен. (нині Волин. обл.) повіт. комітету КПЗУ, був переслідуваний польс. владою, ув'язнений. Один із організаторів та учасник 1-ї наради пролетар. письменників Зх. України (1929). Член управи літ. об'єднання «Горно» (1929–30) і редколегії ж. «Вікна» (Львів, 1928–31). Друкувався в ж. «Сяйво», «Нові шляхи», «Західня Україна», «Плуг» та ін. У циклах «Арешти», «Вартівничий», «Два обрії», «Бунт у ланцях», «Ех, будували ми тебе, в'язнице», «Крик», «Дума про татарщину» змалював картини підневіл. життя на Зх. Україні, у повісті «Пурга», оповіданнях «Червоний шалик» (обидва — 1929), «Форд замкнув крамничку»,

«Убийник» (обидва — 1930) — класову диференціацію села, наростання соц. гніву. Від 1931 жив у Харкові, згодом працював у ред. г. «Червона Лубенщина» (нині Полтав. обл.). У повісті «Заорана балка» (1931) та низці нарисів («Ми — сила», «Сьогодні і завтра», «За трактором трактор») відобразив перетворення в Рад. Україні. Написав літ.-крит. праці «Міщух божевілья», «Неясне божевілья» (обидві — 1930), «У таборі ідіотів» (1931). 25 серпня 1935 заарешт., за звинуваченням у контррев. діяльності засудж. до 6 р. таборів. Реабіліт. 1956.

Рекомендована література

1. Калинчук Микола Іванович // Прапор. 1994, 17 серп.

М. Ю. Костиця

Бібліографічний опис:

Калинчук Микола Іванович / М. Ю. Костиця // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-10536>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).